

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaromíra Klepše, soudce JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila a soudkyně Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobkyně: **Sokol, Novák, Trojan, Doleček a partneři, advokátní kancelář s.r.o.**
IČO: 241 96 509
sídlem Na strži 2102/61a, 140 00 Praha 4

proti
žalovanému: **Ministerstvo obrany**
sídlem Tychonova 221/1, 160 00 Praha 6

o žalobě proti rozhodnutí ministryně obrany sp. zn. SpMO 48885/2022-8694,
č. j. MO 433805/2024-1321 z 6. 6. 2024

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalobkyně **nemá právo** na náhradu nákladů.
- III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává.**

Odůvodnění:

1. Vymezení věci a průběh správního řízení.

1. Jádrem věci je spor o to, jestli žalovaný, jakožto povinný subjekt, resp. ministryně obrany, postupovali správně, pokud žalobkyni odmítli poskytnout informaci o tom, *kolik činila*

kupní cena bezpilotních strojů Puma 3 AE z důvodu § 11 odst. 1 písm. c) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím¹ (dále jen „InfZ“), potažmo zda postupovali v souladu se závazným názorem vysloveným v rozsudku zdejšího soudu č. j. 17 A 71/2023-50 z 23. 11. 2023 a rozsudku Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) č. j. 10 As 312/2023-26 z 22. 3. 2024.

2. Žalobkyně podala 20. 9. 2022 k žalovanému žádost o informace dle InfZ, v níž se ho tázala, „*kolik činila kupní cena bezpilotních strojů Puma 3 AE, jaké prostředky na úhradu kupní ceny byly čerpány a kdo je dodavatel*“. Rozhodnutím žalovaného z 27. 12. 2022 ve spojení s rozhodnutím ministryně obrany z 24. 3. 2023 o rozkladu byla podle § 15 odst. 1 ve spojení s § 11 odst. 1 písm. c) InfZ žádost odmítnuta v části, ve které se žalobkyně domáhala informace o výši kupní ceny bezpilotních strojů PUMA 3 AE.
3. Proti tomuto rozhodnutí žalobkyně brojila žalobou. Zdejší soud rozsudkem č. j. 17 A 71/2023-50 z 23. 11. 2023 rozhodnutí ministryně obrany zrušil pro nepřezkoumatelnost a uložil žalovanému řádně odůvodnit splnění podmínek § 11 odst. 1 písm. c) InfZ a případně provést test proporcionality. Žalovaný se bránil kasační stížností, ale NSS se v rozsudku č. j. 10 As 312/2023-26 s názorem zdejšího soudu ztotožnil.
4. Žalovaný vydal 6. 5. 2024 rozhodnutí č. j. MO 371888/2024-8694 (dále jen „**prvostupňové rozhodnutí**“), kterým žalobkyninu žádost podle § 15 odst. 1 a § 11 odst. 1 písm. c) InfZ opět částečně odmítl co do výše kupní ceny bezpilotních strojů PUMA 3 AE. Uvedl, že požadovanou informací je výše kupní ceny bezpilotních průzkumných prostředků, které byly předmětem veřejné zakázky s označením „Bezpilotní průzkumný prostředek – nákup – 1. etapa“. Žalovaný byl v daném případě zadavatelem a NATO Support and Procurement Agency (dále jen „NSPA“) dodavatelem, přičemž smlouva uzavřená mezi těmito subjekty byla označena NATO UNCLASSIFIED. Žalovaný vyložil principy fungování a cíle NSPA a shledal, že byly splněny podmínky pro aplikaci § 11 odst. 1 písm. c) InfZ: **a)** Původcem požadované informace je NATO, neboť kupní cena strojů je uvedena v dokumentu, jehož původcem je NSPA (agentura NATO). **b)** Informace je označena NATO UNCLASSIFIED z důvodu ochrany práv třetích osob, konkrétně společnosti AeroVironment, která byla prvotním dodavatelem bezpilotních strojů. NSPA se přitom zavázala údaje poskytnuté AeroVironment neposkytovat třetím osobám a žalovaný tyto informace o ceně považuje za konkurenčně významné a poškodit společnost AeroVironment odhalením její cenové politiky. Chráněným zájmem tak je v materiální rovině obchodní tajemství. **c)** V ČR je označení NATO UNCLASSIFIED respektováno z důvodu plnění povinností vyplývajících z členství v NATO, a to především s ohledem na znění Severoatlantické smlouvy, Charty NSPO a dalších dokumentů NATO vč. Směrnic. **d)** Původce informace (NSPA) nedal k jejímu poskytnutí souhlas, ačkoliv se ho žalovaný na možné poskytnutí o výši kupní ceny bezpilotních strojů opakovaně dotazoval. Žalovaný poté přistoupil k testu proporcionality a shledal, že ochrana práv třetích osob, resp. zájem na dodržování mezinárodních závazků, převáží nad právem na informace.

¹ Dle § 11 odst. 1 písm. c) InfZ povinný subjekt může omezit poskytnutí informace, pokud jde o informaci poskytnutou Organizací Severoatlantické smlouvy nebo Evropskou unií, která je v zájmu bezpečnosti státu, veřejné bezpečnosti nebo ochrany práv třetích osob chráněna uvedenými původci označením „NATO UNCLASSIFIED“ nebo „LIMITE“ a v České republice je toto označení respektováno z důvodů plnění povinností vyplývajících pro Českou republiku z jejího členství v Organizaci Severoatlantické smlouvy nebo Evropské unii, pokud původce nedal k poskytnutí souhlas.

5. Po žalobkyní podaném rozkladu vydala ministryně obrany žalobou napadené rozhodnutí, kterým rozklad zamítla a prvostupňové rozhodnutí potvrdila. K závazku ČR k respektování označení NATO UNCLASSIFIED uvedla, že dodržování závazků plynoucích z dokumentů NATO je svou povahou nutně postaveno na roveň dodržování závazků z mezinárodní smlouvy, neboť jsou výsledkem konsensu všech členských států. Zpřístupnění informace označené jako „NATO UNCLASSIFIED“ by přitom mohlo porušit práva prvotního dodavatele a není v zájmu ČR, aby kvůli tomu byla žalována u mezinárodního soudu, ani aby byla ohrožena spolupráce mezi ní a NATO/NSPA. K testu proporcionality ministryně uvedla, že jakkoliv obecně platí, že žadatel o informaci nemusí žádost podanou v režimu InfZ odůvodňovat a správní orgán není oprávněn důvody takové žádosti zkoumat, jinak je tomu při poměřování kolidujících práv v testu proporcionality, kde je posouzení otázky, za jakým účelem (a tedy i kým) jsou informace požadovány, relevantní. Žalobkyně přitom informace žádá zjevně pro svého klienta, společnost Primoco UAV SE, který informaci požaduje pro vlastní prospěch, nikoliv z důvodu zájmu o hospodaření státu s veřejnými prostředky.

2. Průběh soudního řízení.

6. Žalobkyně v žalobě především namítá, že správní orgány nedostály požadavku § 11 odst. 1 písm. c) InfZ, potažmo závaznému právnímu názoru zdejšího soudu vyjádřenému v rozsudku z 23. 11. 2023, co se týče podmínky mezinárodního závazku k ochraně požadované informace. Žalovaný sice vysvětlil fungování NATO a NSPA, avšak konkrétní ustanovení nebo závazek nepojmenoval. Podle soudu přitom prostý odkaz na závazek ČR k NATO, potažmo agenturu NSPA, a odkaz na porušení mezinárodních závazků ČR neobstojí. Ani obecné proklamace o členství v NATO a odkazy na komunikaci s představiteli NATO nejsou určité a dostatečné, jak uvedl NSS ve svém rozsudku z 22. 3. 2024. Žádný z dokumentů, na které žalovaný v napadeném rozhodnutí odkázal, dle žalobkyně do věci nepřináší nic nového a nemůže podpořit závěr o tom, že v ČR je označení NATO UNCLASSIFIED respektováno z důvodu plnění povinností vyplývajících pro ČR z jejího členství v NATO.
7. Dle žalobkyně správní orgány rovněž neobstály při provedení testu proporcionality. Žalovaný pouze presumuje, že poskytnutím informace může dojít k odhalení cenové politiky dodavatele, která může mít povahu obchodního tajemství, avšak v tomto směru žalovaný ani nevznesl k NSPA žádný dotaz. Test nepřináší nic nového, neboť jde pouze o opětovná tvrzení o „dalekosáhlých důsledcích“ bez konkretizace těchto důsledků a jejich logického odůvodnění. Tvrzená hrozba mezinárodním soudem je dle žalobkyně pouze obecné a hypotetické tvrzení podpořené vágními odkazy na závazky ČR v mezinárodních vztazích. Není tedy zřejmé, v jakém ohledu by mělo poskytnutím konkrétní informace dojít k ohrožení chráněných zájmů, resp. jaké míry takové ohrožení dosahuje. Dle žalobkyně přitom informace o ceně, tedy jakým způsobem stát zachází s veřejnými prostředky, je pro veřejnost zcela klíčová a k omezení kontroly činnosti státu může dojít jen ve výjimečných případech. Informace, které již žalovaný veřejnosti poskytl, nemůže zajistit efektivní kontrolu nad hospodařením s veřejnými prostředky; souhrnná informace o ceně celé zakázky není dle žalobkyně dostačující. Žalobkyně dodala, že i kdyby skutečným žadatelem byl klient žalobkyně, společnost Primoco, na důvodnosti odmítnutí žádosti by to nic neměnilo. Společnost Primoco se naopak soustavně a dlouhodobě vyjadřuje k otázkám hospodaření žalovaného, a je tedy aktivní ve veřejném prostoru a vyvolává diskusi nad hospodařením s veřejnými statky.

8. Žalovaný ve vyjádření k žalobě setrval na nosných důvodech napadeného rozhodnutí. Vyzdvihl cíle agentury NSPA, která sdílí právní subjektivitu NATO, a rozvedl, že členy NSPA jsou automaticky všichni členové NATO, tedy i ČR. Odkázal rovněž na další dokumenty zabývající se standardy pro nakládání s neutajovanými informacemi NATO a jejich ochranou, z nichž vyplývá i určitý závazek pro ČR s takovými dokumenty určitým způsobem nakládat, resp. takové dokumenty za stanovených podmínek neposkytovat. Pokud jde o test proporcionality, žalovaný zopakoval, že byla správně poměřena ochrana zájmů státu a mezinárodních zájmů v bezpečnostní oblasti a práva na svobodný přístup k informacím. Při testu vhodnosti, potřebnosti a proporcionality v užším slova smyslu správní orgány správně seznaly, že důsledky poskytnutí informací by byly dalekosáhlé a spojené se snížením důvěryhodnosti ČR v zahraničí, ohrožením jejího dobrého jména a možným ohrožením zadávání veřejných zakázek. Informace, které žalovaný veřejnosti již poskytl, dle jeho názoru postačují k tomu, aby veřejnost mohla aktivně kontrolovat hospodaření státu s veřejným rozpočtem. Žalovaný zopakoval, že společnost Primoco je českým výrobcem bezpilotních letounů, avšak podstatou práva na informace je zajištění veřejné kontroly fungování státu v demokratické společnosti. Žalobkyně ani její klient nevstupují do veřejného (mediálního) prostoru s informacemi, jež jim byly v oblasti bezpilotních leteckých prostředků žalovaným poskytnuty; oba tyto subjekty jsou tak vedeny pouze svými obchodními zájmy.
9. Žalobkyně v replice podotkla, že žalovaný ve svém vyjádření nereaguje na žalobní tvrzení, ale pouze shrnuje závěry správních rozhodnutí. Shrнула, že žalovaný ve svém rozhodnutí opět pouze odkazuje na obecné principy fungování NATO, a od posledního rozhodnutí zrušeného zdejším soudem se tedy nic nezměnilo. Co se týče testu proporcionality, žalovaný dle žalobkyně zopakoval pouze zcela nelogické a nereálné spekulace o dalekosáhlých následcích pro bezpečnost státu a hrozbu mezinárodních arbitrází, aniž by byl schopen řádně definovat kolidující zájem, právní rámec „hrozeb“ a v této souvztažnosti logicky popsat důvody vedoucí k odmítnutí žádosti.
10. Soud vyrozuměl agenturu NSPA, jakožto dodavatele sporných zbraňových systémů, o probíhajícím řízení a poučil ji o možnosti uplatnit práva osoby na něm zúčastněné. NSPA však této možnosti nevyužila.

3. Posouzení věci soudem.

3.1. Úvodem.

11. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán [§ 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále „s. ř. s.“)], jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti; přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí.
12. Soud rozhodl bez nařízení jednání, jelikož žalobkyně s tímto postupem ve svém přípisu z 23. 7. 2024 výslovně souhlasila a žalovaný i přes poučení soudem nevyslovil nesouhlas (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Důvodem pro nařízení jednání nebyla ani potřeba dokazování, neboť veškeré listiny potřebné pro rozhodnutí jsou obsaženy ve správním spisu, jímž se dokazování neprovádí (rozsudek NSS č. j. 9 Afs 8/2008, č. 2383/2011 Sb. NSS z 29. 1. 2009).

13. Součástí správního spisu jsou dokumenty označené jako NATO UNCLASSIFIED. Jak vyložil NSS v rozsudku č. j. 10 As 312/2023-26, i takový právní akt je nutno zahrnout do spisu jako poklad pro vydání rozhodnutí, pokud jím má být prokázáno splnění podmínek pro neposkytnutí informace. NSS rozvedl, že povinný subjekt buď získá souhlas se zveřejněním, resp. použitím dokumentu jako podkladu pro vydání rozhodnutí, nebo může za užití analogie postupovat přiměřeně podle § 17 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a vést podklad v tzv. zvláštním režimu, tedy zapečetit jej tak, aby vyloučil zpřístupnění neoprávněným osobám, ale zároveň umožnil soudní přezkum rozhodnutí o neposkytnutí informace (§ 45 odst. 3 a násl. s. ř. s.). Žalovaný rovněž ve vyjádření k žalobě uvedl, že tyto dokumenty poskytuje odděleně, přičemž seznamování s nimi je upraveno v § 64a zákona č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě, dle něhož (odst. 1) *dokument poskytnutý Organizací Severoatlantické smlouvy nebo Evropskou unií je v zájmu bezpečnosti státu, veřejné bezpečnosti nebo ochrany práv třetích osob chráněn uvedenými původci označením „NATO UNCLASSIFIED“ nebo „LIMITE“. V České republice je toto označení respektováno z důvodů plnění povinností vyplývajících pro Českou republiku z jejího členství v Organizaci Severoatlantické smlouvy nebo Evropské unii; s takovým dokumentem se může seznamovat osoba, která jej nezbytně potřebuje k výkonu své funkce, k pracovní nebo jiné obdobné činnosti. Jiné osobě může být takový dokument poskytnut se souhlasem původce a za jím stanovených podmínek. Podle odst. 2 se pak s dokumentem podle odstavce 1 nakládá tak, aby se s ním neseznámila neoprávněná osoba.*
14. S ohledem na předestřený názor NSS se městský soud dotázal NSPA a NATO, zda souhlasí se zpřístupněním dotčených dokumentů žalobkyni. NSPA sdělení z 15. 11. 2024 souhlas výslovně odepřela, NATO na výzvu soudu ani tři týdny po uplynutí stanovené lhůty neodpovědělo, proto předseda senátu vyloučil dotčené písemnosti z nahlížení a všichni členové rozhodujícího senátu se s jejich obsahem seznámili mimo dokazování. Jedná se konkrétně o tyto písemnosti potřebné pro posouzení věci: 1) Charta Organizace NSPO č. C-M(2015)0012 z 10. 3. 2015; 2) směrnice (Operating Instruction) NSPA OI-4200-04 Commercially Sensitive Information ze 7. 11. 2018; 3) dokument NSPO No. AC/338-D(2022)0040, regulation No. 4200 z 11. 2. 2022; 4) dopis č. LB/2023/32.00/924/CFG/mg z 13. 12. 2023 od C. D. (offer and price approval letter); 5) dopis č. GJ/2024/036 z 22. 4. 2024 od A. T. (request for access to information). Žalovanému je třeba vytknout, že tak neučinil již on, nicméně toto pochybení nemá podle názoru soudu vliv na zákonnost jejich rozhodnutí; i s ohledem na odpověď obou subjektů je zřejmé, že zrušení napadeného rozhodnutí pro tuto formální vadu by bylo zbytečné a toliko by oddálilo soudní přezkum.

3.2. Splnění podmínek § 11 odst. 1 písm. c) InfZ.

15. Ze znění § 11 odst. 1 písm. c) InfZ je zřejmé, že pro jeho aplikaci musí být kumulativně splněny následující (formální) podmínky: 1. původcem požadované informace je NATO, 2. informace je v zájmu bezpečnosti státu, veřejné bezpečnosti nebo ochrany práv třetích osob chráněna tím, že ji původce označí NATO UNCLASSIFIED, 3. v ČR je toto označení respektováno z důvodu plnění povinností vyplývajících pro ČR z jejího členství v NATO a 4. původce nedal k poskytnutí požadovaného dokumentu souhlas.
16. Prvním žalobním bodem žalobkyně brojí proti tomu, že žalovaný nesplnil 3. podmínku § 11 odst. 1 písm. c) InfZ, konkrétně neprokázal, že označení požadované informace jako „NATO UNCLASSIFIED“ je v ČR respektováno z důvodů plnění povinností vyplývajících pro ČR z jejího členství v Organizaci Severoatlantické smlouvy nebo Evropské unii. Stejně jako správní orgány je i soud vázán názorem vysloveným v jeho předchozím rozsudku č. j.

17 A 71/2023-50, kde k této podmínce uvedl: „Není totiž zřejmé, [...] proč je závazek agentury NSPA závazný také pro ČR. Prostý odkaz na závazek ČR k NATO, potažmo na agenturu NSPA a odkaz na porušení mezinárodních závazků ČR neobstojí. Z uvedeného konstatování žalovaného není totiž zřejmé, od jakého konkrétního ustanovení mezinárodní smlouvy žalovaný uvedený závazek odvozuje.“ Zavázal pak žalovaného k tomu, aby „v případě, že setrvá na odmítnutí žalobcem požadované informace podle § 11 odst. 1 písm. c) zákona č. 106/1999 Sb. řádným způsobem odůvodnil splnění podmínek tohoto ustanovení.“

17. NSS v rozsudku č. j. 10 As 312/2023-26 vyložil tuto podmínku takto: „V ČR je toto označení respektováno z důvodu plnění povinností vyplývajících pro ČR z jejího členství v NATO. Povinný subjekt musí posoudit, jaké konkrétní povinnosti ČR jsou v daném případě vůči NATO plněny. Podle NSS je notoriitou, že ČR je členem NATO. To však nic nemění na požadavku, aby povinný subjekt odkázal na relevantní ustanovení mezinárodních smluv, předpisů, směrnic či jiných aktů NATO (vydaných např. na základě zmocnění v mezinárodní smlouvě), z nichž plyne konkrétní závazek ČR, na jehož základě je třeba odmítnout poskytnutí požadované informace. Pokud se nejedná o právní akt publikovaný ve Sbírce zákonů či Sbírce mezinárodních smluv, je nezbytné, aby jej povinný subjekt zahrnul jako podklad pro vydání rozhodnutí do správního spisu. Tomu nebrání ani případná skutečnost, že nakládání s takovým dokumentem je rovněž omezeno (např. režimem NATO UNCLASSIFIED). Povinný subjekt buď získá souhlas se zveřejněním, resp. použitím dokumentu jako podkladu pro vydání rozhodnutí, nebo může za užití analogie postupovat přiměřeně podle § 17 odst. 3 správního řádu a vést podklad v tzv. zvláštním režimu (srov. rozsudek NSS ze dne 1. 3. 2006, čj. 2 As 21/2005 - 72, podle něhož „o analogii půjde vždy tam, kdy se na určitou situaci přímo právním předpisem neupravenou užije ustanovení určitého právního předpisu, které na ni přímo nedopadá, ale které je svým obsahem nejbližší. Podmínkou tedy bude určitá mezera v zákoně, kterou je třeba vyplnit.“). Vždy je totiž třeba trvat na tom, aby obsah správního spisu umožnil spolehlivě zjistit skutkový stav a následně věc přezkoumatelně posoudit. To platí i tehdy, pokud podkladem pro vydání rozhodnutí mají být utajované informace (a tím spíše informace, u nichž je toliko omezeno nakládání s nimi, srov. rozsudek NSS ze dne 11. 1. 2017, čj. 3 As 58/2016 - 45). Povinný subjekt tedy může podklady vedené ve zvláštním režimu zapečetit tak, aby bylo vyloučeno zpřístupnění neoprávněným osobám, ale zároveň byl umožněn přezkum rozhodnutí o neposkytnutí informace (viz též § 45 odst. 3 a násl. s. ř. s.)“. NSS pak při aplikaci citovaných závěrů na projednávanou věc konstatoval: „V rozhodnutí žalovaného není dostatečně odůvodněno, z čeho vyplývá potřeba ochrany práv třetích osob a jaké konkrétní povinnosti ČR vůči NATO jsou v daném případě plněny (viz bod [13] odstavce 2 a 3 tohoto rozsudku). Obecné proklamace o členství v NATO a odkazy na komunikaci s představiteli NATO, která je součástí správního spisu, jsou neurčité a nedostatečné. Z téhož důvodu sám o sobě neobstojí ani odkaz na čl. XIV přílohy č. 1 smlouvy (resp. nabídky) o nákupu bezpilotních strojů. Jednoduše řečeno, z těchto podkladů není zřejmá logická posloupnost úvah žalovaného, jaké závazky ČR vůči NATO má a v jakých právních aktech se k nim zavázala. V důsledku toho nelze ani posoudit, z čeho plyne nezbytnost ochrany práv třetích osob. Již vůbec z podkladů ve správním spise nelze dovodit, proč žalobkyni nelze poskytnout informaci o konkrétní ceně bezpilotních strojů. Žalovaný by měl doplnit podklady pro vydání rozhodnutí, aby jeho rozhodnutí mělo oporu ve správním spise. Následně posoudí, zda jsou skutečně splněny podmínky pro odeprání požadované informace a v tomto ohledu změní či doplní své dosavadní úvahy, které uvede v odůvodnění svého rozhodnutí.“
18. Soud předesílá, že v daném řízení při posuzování splnění podmínek § 11 odst. 1 písm. c) InfZ zkoumal toliko podmínku, zda je označení požadované informace jako „NATO UNCLASSIFIED“ v ČR respektováno z důvodů plnění povinností vyplývajících pro ČR z

jejího členství v Organizaci Severoatlantické smlouvy nebo Evropské unii, ačkoliv správní soudy v předchozím řízení shledaly, že nebyla splněna rovněž 2. podmínka, tedy že požadovaná informace je v zájmu bezpečnosti státu, veřejné bezpečnosti nebo ochrany práv třetích osob chráněna tím, že ji původce označí NATO UNCLASSIFIED. Ačkoliv správní soudy při vyjádření svých závěrů tyto dvě podmínky vykládaly v jejich vzájemných souvislostech, nelze přehlédnout, že žalobní bod ohledně podmínek § 11 odst. 1 písm. c) InfZ míří výslovně k rozporování 3. podmínky. Ostatně žaloba je koncipována jako *I. shrnutí rozhodnutí soudů v předmětné věci, II. Mezinárodní závazek k ochraně požadované informace, III. Test proporcionality a IV. Závěr*, přičemž z obsahu čl. III. žaloby je zřejmé, že žalobkyně brojí pouze proti nenaplnění 3. podmínky dotčeného ustanovení. Soud připomíná, že je při přezkumu omezen právě žalobními body (srov. § 75 odst. 2 s. ř. s.).

19. Soud přitom seznal, že správní orgány požadavkům kladeným na splnění dané podmínky dostály. Dle čl. 10 zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, *vyhlášené mezinárodní smlouvy, k jejichž ratifikaci dal Parlament souhlas a jimiž je Česká republika vázána, jsou součástí právního řádu; stanoví-li mezinárodní smlouva něco jiného než zákon, použije se mezinárodní smlouva*. Součástí právního řádu se tak mimo jiné stala i Severoatlantická smlouva přijatá 4. 4. 1949 ve Washingtonu, vyhlášena v ČR Sdělením č. 66/1999 Sb. Ministerstva zahraničních věcí o přístupu ČR k Severoatlantické smlouvě.
20. Dle čl. 9 Severoatlantické smlouvy platí, že *smluvní strany tímto zřizují Radu, v níž bude každá z nich zastoupena, aby projednávala věci týkající se plnění této smlouvy. Rada zřídí potřebné pomocné orgány, zejména neprodleně zřídí Výbor pro obranu, který bude doporučovat opatření pro provádění článků 3 a 5*. Z uvedeného vyplývá, že Rada je nejvyšší politický rozhodovací orgán v rámci NATO a její součástí je i ČR.
21. Přijetím Charty Organizace NSPO z 10. 3. 2015 pod č. C-M(2015)0012 pak byla Radou NATO zřízena NATO Support and Procurement Organisation (dále jen „NSPO“) v rámci působnosti Rady NATO (čl. 9 Severoatlantické smlouvy), a to za účelem *udržování a rozvíjení individuální i kolektivní schopnosti odolat ozbrojenému útoku* (čl. 3 Severoatlantické smlouvy).
22. Soud ověřil, že tvrzení o obsahu Charty NSPO, jak jej vyložily správní orgány, se zakládá na pravdě. V části I článku 1 Charty NSPO je NSPO definována jako subsidiární organizace NATO, jejímž cílem je co nejlépe splnit kolektivní požadavky některých nebo všech členských států NATO v oblasti akvizic, schopností, podpory a logistiky pro NATO a jeho členské státy. Podle části IV čl. 8 je NSPO nedílnou součástí NATO a sdílí mezinárodní subjektivitu NATO, jakož i právní subjektivitu, kterou má NATO na základě článku IV. Ottawské dohody. Právní subjektivita NSPO je nedílnou součástí právní subjektivity NATO a nelze ji od ní oddělit. Dle čl. 5 Charty jsou pak všechny členské státy NATO členy NSPO, přičemž jejich zástupci řídí NSPO skrze Řídící radu NSPO, která je podle části VIII čl. 27 písm. a) legislativním orgánem NSPO. Z uvedeného je dle soudu zcela zřejmé, že pokud je ČR členem NATO (což označil NSS v rozsudku č. j. 10 As 312/2023-26 za notorietu), je automaticky i členem NSPO.
23. Právním základem NSPA je pak ona Charta NSPO. V části VIII čl. 22 písm. b) upravuje vznik výkonného orgánu – NSPA, která je speciální agenturou NATO (zároveň i součástí NSPO), poskytující svým zákazníkům podporu při pořizování vojenského materiálu a služeb a zajišťující podporu integrovaných mnohonárodních schopností. V souladu s ustanovením části VIII čl. 43 Charty NSPO mohou být z iniciativy dvou nebo více států

NATO, které si přejí společně organizovat podporu a služby, v rámci plnění poslání NSPO a pokynů Severoatlantické rady a za přesně stanovených podmínek zřízena partnerství. Jedním z NSPO partnerství je Partnerství pro bezpilotní prostředky, jehož je ČR členem (srov. dokument „Users of NSPA“). Dotčená veřejná zakázka byla realizována prostřednictvím NSPA právě proto, že je ČR členem tohoto partnerství a realizace proto bude ekonomicky a provozně nejvýhodnější (srov. Tisková zpráva z 5. 11. 2021).

24. Lze shrnout, že ČR je členem NATO, a je tedy i členem NSPO (která sdílí právní subjektivitu NATO a jejímž výkonným orgánem je NSPA). Pokud pak Ústava ve svém čl. 10 zakotvuje pravidlo, že Česká republika je vázána mezinárodní smlouvou, k níž dal Parlament souhlas, konkrétně v tomto případě Severoatlantickou smlouvu, je vázána i pravidly mezinárodní organizace NSPO s výkonným orgánem NSPA, a to skrze Chartu NSPO schválenou Severoatlantickou radou v roce 2015.
25. Část VIII čl. 51 písm. a) Charty NSPO pak stanoví, že NSPO je vázána politikou NATO při nakládání s informacemi (NIMP), upravenou v dokumentu C-M(2007)0118, a politikou nakládání s neutajovanými informacemi, klasifikovanými jako Non-Classified (k nimž patří i označení NATO UNCLASSIFIED), upravenou v dokumentu C-M(2002)60, včetně všech jejich doplňků a změn, a všemi dalšími pravidly schválenými Severoatlantickou radou, která se na ně vztahují.
26. Soud ověřil, že v dokumentech C-M(2007)0118 a C-M(2002)60 jsou stanoveny základní principy a minimální standardy pro nakládání s neutajovanými informacemi NATO a pro ochranu neutajovaných informací NATO. Jsou zde definovány dva typy neutajovaných informací: informace NATO UNCLASSIFIED a informace zpřístupněné veřejnosti. Dokument Rady C-M(2002)60 upravující nakládání s informacemi NATO UNCLASSIFIED byl podepsán generálním tajemníkem NATO 11. 7. 2002 a schválen tzv. tichou procedurou, tedy ve smyslu čl. 4 tohoto dokumentu tak, že Rada proti znění tohoto dokumentu nepodala námitky ve lhůtě do 23. 7. 2002, 17:30 hod., čímž byl dokument schválen. Podle jeho čl. 13 nakládání s takto označenými informacemi podléhá zvláštnímu režimu vyžadovanému jejich původci, který je odlišný od režimu manipulace s ostatními neutajovanými dokumenty. Hlavním účelem zvláštního režimu přitom je zabránit neoprávněným osobám, aby se mohly seznámit s obsahem takovýchto dokumentů; manipulace s těmito dokumenty je dle čl. 13 dokumentu C-M(2002)60 vyhrazena jejich původci.
27. NSPO se přitom zavázala, že se všemi nabídkami bude zacházeno jako s komerčně citlivým materiálem a údaje z nich budou sdělovány toliko osobám, které je potřebují k pracovní činnosti (čl. 5. 8. 1 předpisu NSPO č. 4200). Soud pak zdůrazňuje, že rovněž Směrnice č. OI-4200-04, NATO Commercially Sensitive Information, v čl. 3 stanoví, že s obchodně citlivými informacemi NATO mohou nakládat pracovníci NSPA, jiných organizací NATO a členských vládních agentur. Mezi příklady takových informací patří mimo jiné ceny, nabídky, výpisy, informace obdržené od firem, některé zápisy z jednání partnerství nebo jiných jednání konaných pod záštitou NSPA, žádosti o zadávání veřejných zakázek a dotazy nebo požadavky obdržené od zákazníků týkající se závazných nebo potenciálních požadavků. Tento druh informací je třeba chránit, aby se žádná konkrétní průmyslová/obchodní organizace nedostala do výhodného nebo nevýhodného postavení při zadávání veřejných zakázek nebo potenciálních veřejných zakázek, přičemž dle čl. 4. NATO dokumentu OI-4200-04 obchodně citlivé informace nemusí být nutně označeny stupněm utajení NATO nebo dle národní bezpečnostní klasifikace. Pokud je vyžadována bezpečnostní

ochrana, je třeba použít příslušné označení a viditelně ji vyznačit v horní nebo dolní části každé psané nebo tištěné stránky dokumentu např. označením NATO UNCLASSIFIED.

28. Soud nakonec souhlasí s ministryní i v tom, že sdílená právní subjektivita NATO, Rady a jejích pomocných orgánů, v přeneseném slova smyslu tedy i závaznost jejich dokumentů na poli mezinárodního práva, je zakotvena i v čl. I ve spojení s čl. IV Dohody o statutu NATO (která je mezinárodní smlouvou podle čl. 10 Ústavy České republiky, vyhlášenou sdělením Ministerstva zahraničních věcí pod č. 36/2001 Sb. m. s. a nazvanou Dohoda o právním postavení Organizace Severoatlantické smlouvy, zástupců států a mezinárodního personálu). Podle uvedených článků výraz „Organizace“ znamená Organizaci Severoatlantické smlouvy sestávající z Rady a z jejích pomocných orgánů, výraz „Rada“ znamená Radu ustavenou podle článku IX Severoatlantické smlouvy a delegáty Rady, výraz „pomocné orgány“ znamená kterýkoli orgán, výbor či služebnu, ustavené Radou nebo z jejího rozhodnutí, s výjimkou těch, na které se tato Dohoda podle ustanovení článku II nevztahuje. Organizace je právnickou osobou; má způsobilost sjednávat smlouvy, nabývat a zcizovat movitý a nemovitý majetek a vystupovat v právních řízeních. Rovněž podle čl. 31 Vídeňské úmluvy o smluvním právu (která je rovněž mezinárodní smlouvou dle čl. 10 Ústavy, srov. vyhlášku ministra zahraničních věcí č. 15/1988 Sb.) platí, že *Smlouva musí být vykládána v dobré víře, v souladu s obvyklým významem, který je dáván výrazům ve smlouvě v jejich celkové souvislosti, a rovněž s přihlédnutím k předmětu a účelu smlouvy. Pro účely výkladu smlouvy se kromě textu, včetně preambule a příloh, celkovou souvislostí rozumí každá dohoda vztahující se ke smlouvě, k níž došlo mezi všemi stranami v souvislosti s uzavřením smlouvy, každá listina vyhotovená jednou nebo více stranami v souvislosti s uzavřením smlouvy a přijatá ostatními stranami jakožto listina vztahující se ke smlouvě.* I tomto článku Vídeňské úmluvy soud spatřuje závaznost citovaných ustanovení Severoatlantické smlouvy, Charty NSPO a na ně navazujících ustanovení dalších dokumentů uvedených v textu výše. Dokumenty (směrnice/předpisy) NSPO/NSPA uvedené ve správních rozhodnutích jsou tedy akty NATO, které zavazují (primárně v návaznosti na Severoatlantickou smlouvu) ČR respektovat označení požadované informace jako „NATO UNCLASSIFIED“ a její obsah tedy nepřístupňovat neoprávněným osobám. V opačném případě by ČR porušila mezinárodní závazek a postupovala v rozporu se čl. 1 odst. 2 Ústavy, dle něhož *Česká republika dodržuje závazky, které pro ni vyplývají z mezinárodního práva.*
29. Soud pak ve stručnosti shrnuje, že NSS v rozsudku č. j. 10 As 312/2023-26 zavázal žalovaného, aby odkázal na relevantní ustanovení mezinárodních smluv, předpisů, směrnic či jiných aktů NATO, z nichž plyne závazek ČR respektovat označení NATO UNCLASSIFIED z důvodu jejího členství v NATO. Z výše citovaných článků a ustanovení relevantních předpisů (které žalovaný zařadil do spisu a na jejichž konkrétní pasáže odkázal) je dle soudu zřejmá provázanost mezi členstvím ČR v NATO a v NSPO. Výkonným orgánem NSPO je přitom NSPA, s níž žalovaný uzavřel smlouvu na dodávku bezpilotních strojů. Dle pravidel a dokumentů, které zavazují NATO a potažmo NSPO (NSPA), patří rovněž dokumenty, které definují, za jakých podmínek lze ten který dokument označit jako NATO UNCLASSIFIED (je to právě kupříkladu cena nebo nabídka) a rovněž uvádí, že s takto označenými dokumenty mohou nakládat pouze pracovníci NSPA, jiných organizací NATO a členských vládních agentur. Pokud tedy NSPA informaci požadovanou žalobkyní o konkrétní ceně bezpilotních přístrojů takovým způsobem označila, musí takové označení respektovat i ČR z důvodu závazků plynoucích jí z jejího členství v NATO.

3.3. Test proporcionality.

30. V rámci druhého žalobního bodu žalobkyně namítá, že správní orgány nesprávně provedly tzv. test proporcionality. Zdejší soud k tomu ve svém předchozím rozsudku uvedl: „*Úvaha žalovaného o nezbytnosti ochrany požadované informace zcela absentuje. Jak soud uvedl výše je úvaha žalovaného o převažujícím zájmu na neposkytnutí informace před právem na její zpřístupnění podstatnou součástí rozhodnutí o neposkytnutí informací. Jestliže tedy žalovaný v napadeném rozhodnutí nezdůvodnil, na základě jakých skutečností a jakou úvahou dospěl k závěru o nutnosti ochrany informace o ceně předmětných bezpilotních strojů, zatížil napadené rozhodnutí vadou spočívající v nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.*“ NSS pak v bodech 17 až 19 potvrzujícího rozsudku vyložil, že „[z]ákonodárce v důvodové zprávě nepřiblížil, jak by měl vypadat test proporcionality ohledně těchto informací, resp. zda je povinný subjekt povinen bez dalšího respektovat názor původce o jejich povaze. NSS zastává názor, že vzhledem ke znění § 11 odst. 1 písm. c) informačního zákona musí povinný subjekt ‘za užití správního uvážení zjistit, zda je dán legitimní důvod pro neposkytnutí požadované informace (viz též rozsudek NSS ze dne 15. 10. 2013, čj. 1 As 70/2013 - 58). Je tak nutné identifikovat konkurující veřejný zájem či jiné ústavně zaručené právo a vzájemně je poměřit, například provedením testu proporcionality, nebo dříve užívaného testu veřejného zájmu (nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 25/21). Pokud povinný subjekt žadateli poskytnutí informací odepře, musí své rozhodnutí řádně odůvodnit‘ (rozsudek NSS ze dne 4. 8. 2023, čj. 2 As 196/2022 - 29). Povinný subjekt z povahy věci zohlední především zájem na bezpečnosti státu, veřejné bezpečnosti a/nebo ochraně práv třetích osob a posoudí, zda a proč takový zájem převáží nad zájmem na poskytnutí požadované informace. Ve svém zdůvodnění logicky bude vycházet ze svých zjištění o tom, proč původce požadovanou informaci označil NATO UNCLASSIFIED. Přitom bude mít na paměti meze správního uvážení, které vyplývají z čl. 4 odst. 4 a čl. 17 odst. 4 Listiny základních práv a svobod (viz rozsudek NSS ze dne 2. 7. 2008, čj. 1 As 44/2008 - 116). NSS na tomto místě dodává, že pojem ochrany práv třetích osob je třeba posuzovat v kontextu konkrétního případu. Povinný subjekt zohlední objektivní vlastnosti požadované informace i to, nakolik by její zpřístupnění mohlo znamenat skutečné (materiální) porušení práv třetích osob. Dále se bude zabývat tím, z jakého důvodu je ochrana práv třetích osob deklarována původcem informace, tj. NATO. Jistě není v zájmu ČR, aby v důsledku poskytnutí informace byla ohrožena spolupráce mezi NATO, třetími osobami a/nebo ČR jako takovou. Nakonec učiní závěr, zda převáží právo na informace, nebo ochrana práv třetích osob, na níž trvá původce požadované informace. Jinými slovy, je-li to třeba, provede povinný subjekt úvahu o kolizi práva na informace s ochranou práv třetích osob, při níž zohlední povahu informace deklarovanou jejím původcem. Úvaha může být stručná, avšak srozumitelná [srov. nález Ústavního soudu ze dne 21. 3. 2017, sp. zn. IV. ÚS 3208/16. Ten se sice týká odeprání práva na informace z důvodu ochrany autorských práv podle § 11 odst. 2 písm. c) informačního zákona, jeho závěry však lze podle NSS přiměřeně vztáhnout i na nyní řešenou problematiku. Viz též rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 8. 12. 2017, čj. 3 A 64/2015 - 44, č. 3800/2018 Sb. NSS.]“
31. Správní orgány provedly klasický test proporcionality vymezený Ústavním soudem (kupř. nález sp. zn. Pl. ÚS 4/94 z 12. 10. 1994), jenž sestává ze tří kroků (kritérií): kritérium vhodnosti, potřeby a kritérium poměrování dvou práv-zájmu (proporcionalita v užším slova smyslu). Soud na tomto místě poznamenává, že žalobkyně nebrojí proti způsobu provedení testu, ale v důsledku pouze proti tomu, že zájem na ochraně informací převážil nad právem na informace, tedy proti třetímu kritériu. Jelikož je soud vázán rozsahem

žalobních bodů, zabýval se tím, zda správní orgány dostatečně identifikovaly kolidující práva-zájmy, potažmo zda přesvědčivě odůvodnily převahu jednoho zájmu nad druhým.

32. Soud shledal, že správní orgány neprovedly test proporcionality dokonale. Jak uvedl NSS v rozsudku č. j. 10 As 312/2023-26, s právem na poskytnutí informace měl být poměřován primárně zájem na ochraně práv třetích osob. Správní orgány se však zaměřily především zájem na bezpečnosti státu. Tento důvod [ostatně taktéž obsažený v § 11 odst. 1 písm. c) InfZ] má v testu proporcionality svoji váhu, ale neměl být hlavním důvodem pro neposkytnutí informace. Nicméně z hlediska přezkumu napadeného rozhodnutí je stěžejní, že zájem na ochraně práv třetích osob součástí odůvodnění správních rozhodnutí v určité podobě je. Žalovaný v prvostupňovém rozhodnutí uvedl, že dodavatel AeroVironment poskytl NSPA údaje, které agentura označila jako citlivé ve vztahu k zájmům třetích osob a současně je smluvně zavázána, že je neposkytne žádné třetí osobě. Z tohoto důvodu byla informace označena jako NATO UNCLASSIFIED. Ochranu popsaného zájmu pak žalovaný podpořil již výše uvedenou citací § 64a odst. 1 a 2 zákona o archivnictví a spisové službě. Dále logicky vysvětlil, že rozklad kupní ceny bezpilotních strojů je konkurenčně významná informace, jejíž zveřejnění by mohlo hospodářsky poškodit prvotního dodavatele AeroVironment tím, že odhalí jeho cenovou politiku. NSPO se přitom zavázala, že se všemi nabídkami bude zacházeno jako s komerčně citlivým materiálem a údaje z nich budou sdělovány toliko osobám, které je potřebují k pracovní činnosti. Soud souhlasí rovněž s odůvodněním, že takovým komerčně citlivým materiálem pak bezpochyby může být i cenová politika dodavatele (tedy např. i právě detailní cenový rozklad jednotlivých pořizovaných položek zboží), neboť vůči různým svým odběratelům může aplikovat jiné ceny, případně jinou míru slev vůči oficiálním ceníkům nebo jiné s cenou spojené aspekty. Právě na cenové politice dodavatele se může významným způsobem projevit „know-how“ dodavatele, týkající se platební morálky, solventnosti, hospodářské stability, jistoty, dlouhodobých vztahů, ochoty a schopnosti řešit sporné situace smírem či pouhé důvěry v daného odběratele, tedy informace, které by konkurenční subjekt na totožném trhu mohl zneužít na úkor dodavatele. Soud rovněž shledal, že původce informace (NSPA) přes opakované výzvy žalovaného nesouhlasil s poskytnutím této informace. Pan A. R. (za NSPA) přitom např. v e-mailové zprávě z 15. 12. 2022 uvedl, že problémem požadované informace není nutně její označení, nýbrž její obsah, neboť informace vztahující se k ceně je obchodně citlivá, a zdůraznil, že ve smlouvě uzavřené mezi NSPA a AeroVironment se NSPA zavázala nesdílet smluvní cenu s třetími stranami. Není tedy pravdou, jak se snaží naznačit žalobkyně, že původce informace nesdělil, z jakého důvodu trvá na neposkytnutí požadované informace.
33. Soud má rovněž za to, že tento zájem na ochraně práv třetích osob je umocněn dalším aspektem, kterým ostatně argumentují i správní orgány, a to zájmem na bezpečnosti státu, potažmo principem stanoveným v čl. 1 odst. 2 Ústavy, a to že *Česká republika dodržuje závazky, které pro ni vyplývají z mezinárodního práva*. Jak bylo vysvětleno výše, ČR je členem NATO, a je tedy povinna respektovat označení dokumentů NATO UNCLASSIFIED a závazky z tohoto označení vyplývající, a to i v tomto konkrétním případě. Svoji roli v tomto směru hraje i skutečnost, že požadované informace jsou samy označeny jako NATO UNCLASSIFIED, a to bez ohledu na skutečnost, zda je zde dán závazek ČR na respektování tohoto označení. Už tento samotný fakt svědčí o tom, že mají být nějakým způsobem chráněny a nelze je v určitých případech automaticky poskytovat. Právě řečené nemusí mít vliv na povinnost státu se takovým označením řídit, ale jistě při poměrování práva na informace a zájmu na jejich ochranu představují důležitý argument pro jejich neposkytnutí.

34. Poskytnutím informace pak rovněž může dojít ke snížení důvěryhodnosti ČR v zahraničí a ohrožení jejího dobrého jména v souvislosti se zadáváním veřejných zakázek prostřednictvím NSPA, neboť by byla snížena garance ochrany údajů dodavatelů. Koneckonců původce informace několikrát vyjádřil výslovný nesouhlas s tím, aby byla informace žalobkyni poskytnuta. Žalovaný v prvostupňovém rozhodnutí nabídl logický příklad toho, že tato obava není pouhou nereálnou a teoretickou možností; odkázal na případ, kdy se v minulosti v médiích objevila informace o množství a ceně pořizované munice Bolide, přičemž společnost SAAB a NSPA okamžitě vyjádřila své znepokojení cestou povinného a prostřednictvím Styčného důstojníka České republiky v NSPA. Žalovaný byl přitom upozorněn, že nabídka (*Price Approval*) obsahuje obchodně citlivé informace a důvěrná technická data, která nesmí být přímo či nepřímo sdělena třetím stranám. Porušení pravidel bylo řešeno bilaterálně na úrovni zástupce Dozorčí rady agentury. Na základě této skutečnosti byl rozeslán dopis manažerky programu (LB/2023/32.00/924/CFG/mg z 13. 12. 2023 označený NATO UNCLASSIFIED), ve kterém jsou veškeré členské státy upozorněny na nutnost dodržovat pravidla ohledně citlivých obchodních a technicky důvěrných informací ve smyslu čl. 4 dokumentu OI-4200-04. Nakonec i v rámci odpovědi NSPA z 22. 4. 2024 (GJ/2024/036) na dotaz, zda mohou být žalobkyni informace poskytnuty, agentura důrazně odmítla jejich poskytnutí a sdělila, že zpřístupněním informací třetím stranám by mohlo narušit budoucí obchodní vztahy mezi ČR a NSPA.
35. V důsledku toho by dodavatelé nemuseli považovat ČR za spolehlivého partnera a ČR by mohla ztratit nebo si zhoršit možnost obdržet nabídky moderních technologií mimo jiné v oblasti vojenských materiálů. Nelze vyloučit, že z těchto důvodů by v konečném důsledku mohla být ohrožena i obranyschopnost Armády ČR a státu jako celku. Koneckonců i Ústavní soud se věnoval otázce poměřování veřejného zájmu na bezpečnosti a individuálních práv a svobod. V nálezu sp. zn. Pl. ÚS 11/04 z 26. 4. 2005, v němž zrušil § 77k odst. 6 zákona č. 148/1998 Sb., o ochraně utajovaných skutečností, Ústavní soud uvedl, že „*považuje soudní přezkum procesu bezpečnostního prověřování za slučitelný se zájmem na bezpečnosti České republiky a se zájmem na její mezinárodní důvěryhodnosti, přičemž si lze představit úpravu, která při omezování přístupu k utajovaným informacím při soudním přezkumu v souladu s principem proporcionality zvolí diferenciovaný přístup, aby případný rozsah omezení základního práva v konkrétním případě v nejvyšší možné míře korespondoval se stupněm závažnosti chráněného zájmu. Utajované skutečnosti probírané při přezkumu musí být zároveň efektivně chráněny, avšak z nepřístupnosti utajovaných skutečností soudnímu přezkumu lze stěží učinit pravidlo.*“ Soud si je vědom, že v našem případě požadované informace nepřestávají utajované informace ve smyslu zákona č. 148/1998 Sb., ale nelze přehlédnout, že informacím označeným jako NATO UNCLASSIFIED jejich zvláštní režim přisuzuje povahu do jisté míry obdobnou (byť bezesporu v podstatně menší míře) utajovaným informacím. Nelze tedy vyloučit, že pokud by ČR nebyla schopna zajistit „utajení“ požadovaných informací tak, jak to vyžadují závazky pro ni plynoucí z mezinárodního práva, NATO by v jisté míře nemuselo určité skutečnosti ČR sdělovat, což by mohlo vést např. k ohrožení bezpečnosti ČR nebo jiných jejích základních zájmů chráněných čl. 1 odst. 1 Ústavy (obdobně srov. nálezu Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 7/09 ze 4. 5. 2010).
36. Právě řečené představuje konkrétní, relevantní a závažné důvody stojící na straně zájmu na ochraně požadovaných informací, které správní orgány přesvědčivým způsobem do svých rozhodnutí otiskly. Oproti tomu důvody pro žalobkynino právo na přístup k informacím již natolik silné nejsou. Žalobkyni lze bezesporu přisvědčit, že pořizování vojenského

materiálu ze strany žalovaného je činností, která by měla být prováděna transparentním způsobem a pod přiměřenou kontrolou veřejnosti. Jak konstantně judikuje NSS (srov. např. rozsudek rozšířeného senátu č. j. 5 As 64/2008-155, č. 2109/2010 Sb. NSS z 1. 6. 2010), existuje silný veřejný zájem na transparentnosti poskytování veřejných prostředků a nutnosti jeho účinné kontroly. Soud přitom při posouzení toho, zda poskytnutí požadované informace (případně jiné „doprovodné“ informace) umožňuje efektivní kontrolu veřejnosti nad vynakládání prostředků ze strany státu, vyšel z judikatury vztahující se k obchodnímu tajemství (§ 9 InfZ). Informace o ceně bezpilotních strojů totiž samy správní orgány za obchodní tajemství označily. Dle odstavce 1 citovaného ustanovení obchodní tajemství nelze poskytnout, avšak podle odstavce 2 *při poskytování informace, která se týká používání veřejných prostředků, se nepovažuje poskytnutí informace o rozsahu a příjemci těchto prostředků za porušení obchodního tajemství*. NSS již v rozsudku č. j. 7 A 118/2002-37, č. 654/2005 Sb. NSS z 9. 12. 2004 vyslovil závěr, že „[s]myslem úpravy § 9 odst. 2 zákona je umožnit veřejnou kontrolu hospodaření s veřejnými prostředky. Jelikož samotná informace o ceně nevypovídá o tomto způsobu hospodaření, je nutné společně s ní vždy poskytnout alespoň rámcovou informaci o předmětu plnění, za něž se cena poskytuje. Přípustná míra ‚rámcovosti‘ pak vychází právě z toho, zda je možné posoudit hospodárnost využití veřejných prostředků.“

37. Z tiskové zprávy ministra obrany z 5. 11. 2021 předložené vládě pro informaci vyplývá, že veřejnost byla informována o následujícím: „3. Bepilotní průzkumný prostředek – nákup Veřejná zakázka se týká nákupu 4 kompletů malého bezpilotního prostředku „UAS PUMA 3 AE“ (Unmanned Aerial Systems). Ty budou sloužit k provádění vzdušného průzkumu při bojové podpoře a ochraně jednotek pozemních sil AČR. Součástí každého z kompletů jsou tři letouny. Drony budou pořízeny prostřednictvím mezinárodní organizace NATO Support and Procurement Agency (NSPA), což bylo vyhodnoceno jako ekonomicky a provozně nejvýhodnější řešení vzhledem k tomu, že je Česká republika od roku 2018 členem Partnerství pro bezpilotní prostředky (UAS), které je zřízeno právě v rámci NSPA. Nabídková cena od NSPA činí 94,4 mil. Kč bez DPH a je o 5,5 mil. Kč nižší, než byla předpokládaná hodnota veřejné zakázky. Smlouva bude uzavřena ještě v roce 2021 s předpokládanou dodávkou bezpilotních prostředků do 15. října 2023.“ Soud dále ověřil, že žalovaný žalobkyni v odpověď na její žádost v rozhodnutí ze 17. 10. 2022 sdělil, že jí „poskytl dne 12. 9. 2022 informaci o tom, že pro úhradu smlouvy na VZ „Bepilotní průzkumný prostředek – nákup – 1. etapa“ je v roce 2022 vyčleněno z prostředků rozpočtu MO celkem 138 mil. Kč (viz příloha č. 4). Jedná se přitom o prostředky, které jsou určeny na úhradu nákladů na pořízení bezpilotních prostředků, náhradních dílů, školení, odvod DPH a pokrytí kurzovního rizika.“ V dalším rozhodnutí z 27. 12. 2022 žalovaný upřesnil, že „tuto informaci je aktuálně k datu vydání rozhodnutí možno doplnit tak, že na základě doručené faktury v průběhu měsíce listopadu 2022 bylo na předmětnou zakázku uhrazeno včetně odvodu DPH 122 794 077,78 Kč.“
38. Žalobkyně tedy obdržela informace o tom, jaké zboží a služby žalovaný v rámci veřejné zakázky nakoupil a jakou souhrnnou cenu za ně zaplatil. Tyto informace jí tak umožňují učinit si dosti přesnou představu o tom, kolik prostředků vynaloží žalovaný na jeden letoun včetně potřebného příslušenství, náhradních dílů a školení. Nejedná se přitom o souhrn nesouvisejících plnění, který by mohl vést k zamlžení veřejné kontroly, ale naopak o logický soubor plnění související s užíváním a údržbou letounů. Účelem aplikace § 9 odst. 2 InfZ, které soud v tomto aspektu připodobnil zde řešenému případu, je nalezení rozumné rovnováhy v konfliktu dvou legitimních protichůdných zájmů, jehož výsledkem nemá být úplné potlačení řádného z nich; žalobkyně se sice nedozvěděla přesné jednotkové ceny samotných letounů, o které jí jde především, avšak právo na takto specifickou informaci

z InfZ nevyplývá. Už vůbec takové právo na informaci nevyplývá z § 11 odst. 1 písm. c) InfZ. Soud tak má za to, že informace poskytnuté žalovaným představují rámcovou informaci o předmětu plnění, která umožňuje potřebnou kontrolu hospodaření s veřejnými prostředky. Soud dodává, že rozsudek zdejšího soudu č. j. 14 A 15/2022-24 z 14. 8. 2023, na který žalobkyně odkazuje, není na danou věc přílehlavý, neboť soud vytýkal správnímu orgánu, že nebyl vůbec zveřejněn předmět plnění. Žalovaný však žalobkyni sdělil, jaká konkrétní plnění byla předmětem veřejné zakázky.

39. Soud tedy uzavírá, že zájem na ochraně práv třetích osob v kontextu povahy požadovaných informací s označením NATO UNCLASSIFIED, které musí respektovat i Česká republika, a dále s ohledem na ochranu bezpečnosti státu, představuje podle jeho názoru natolik silné důvody, že nad žalobcovým právem na přístup k informacím převáží. Soud nevyklučuje, že jistou váhu může mít v případě poměřování práv-zájmů i osoba žadatele. Pokud však v daném případě žalobkyně naznačuje, že (potenciální) žadatel, společnost Primoco, se soustavně a dlouhodobě vyjadřuje k otázkám hospodaření žalovaného a je dostatečně aktivní ve veřejném prostoru v rámci plnění účelu InfZ, je třeba uvést, že tato tvrzení žalobkyně uvádí v hypotetické rovině a trvá na tom, že jen ona je skutečným žadatelem o informace. Soud proto nemůže žalobkynino právo na informace „posílit“ o tento dílčí důvod, i pokud by společnost Primoco přispívala k veřejné kontrole žalovaného. Nad rámec toho soud dodává, že i v případě, že by jmenovaná společnost byla tímto „kontrolorem“ a byla i skutečným žadatelem o informace, tato okolnost přispívající k důvodům pro poskytnutí informace by s ohledem na nosné důvody pro její neposkytnutí nebyla dostatečná pro převážení práva na informace.
40. Na osobu žadatele o informace poukazoval naopak i žalovaný a ministryně; společnost Primoco je dle jejich názoru pravým žadatelem informací, které chce použít k reklamě pro vlastní firmu, nikoliv za účelem kontroly hospodaření žalovaného s veřejnými prostředky. Společnost je totiž českým výrobcem bezpilotních letounů, avšak nevstupuje do veřejného prostoru. Tento závěr ministryně podepřela odkazy na různé internetové stránky. Soud naznal, že tento argument nemůže být důvodem pro neposkytnutí informace. Jiný případ by samozřejmě byl, pokud by došlo ke zneužití práva na informace, ale správní orgány takové zneužití ani v hrubých rysech neosvětlily. Soudu není ani zcela zřejmé, co konkrétně ministryně obrany myslí „snahou klienta žadatelky o informaci docílit zároveň účinků reklamy pro vlastní firmy“, resp. jakým způsobem by mohla žalobkyně (případně její klient) požadovanou informaci k reklamě využít.

3.4. Minimalizace omezení práva na informace ve smyslu § 12 InfZ.

41. Soud dodává, že NSS v bodě 22 rozsudku č. j. 10 As 312/2023-26 připomněl, že dospěje-li žalovaný opětovně k závěru, že požadovanou informaci nelze žalobkyni poskytnout, je povinen vypořádat její žádost v souladu s § 12 větou první InfZ, podle níž *všechna omezení práva na informace provede povinný subjekt tak, že poskytne požadované informace včetně doprovodných informací po vyloučení těch informací, u nichž to stanoví zákon*. S ohledem na skutečnost, že žalobkyně nebrojí proti tomu, že by snad správní orgány své povinnosti stanovené v § 12 InfZ nedostály (nedostatečností poskytnutých informací argumentuje toliko ve světle efektivní kontroly vynakládání veřejných prostředků, což je předmětem předchozího podbodu tohoto rozsudku), soud toliko konstatuje, že žalobkyně obdržela rámcové informace o tom, jaké zboží a služby žalovaný v rámci veřejné zakázky nakoupil a jakou souhrnnou cenu za ně zaplatil, a soud tyto „doprovodné“ informace považuje za dostačující pro splnění podmínky § 12 InfZ.

4. Závěr a náklady řízení.

42. Správní orgány odpovídajícím způsobem odůvodnily splnění podmínek umožňujících jim odmítnout poskytnutí informací dle § 11 odst. 1 písm. c) InfZ: požadovaná informace byla v zájmu ochrany práv třetích osob chráněna jejím původcem (NSPA) označením „NATO UNCLASSIFIED“ a v ČR je toto označení respektováno z důvodu plnění povinností vyplývajících pro ČR z jejího členství v NATO, přičemž NSPA nedala k poskytnutí informace souhlas. Obsahem správních rozhodnutí jsou i dostatečně konkrétní a správné úvahy o tom, proč zájem na neposkytnutí informace, vyjádřený zájmem na ochraně práv třetích osob, zájmem na bezpečnosti ČR a zájmem ČR na plnění mezinárodních závazků, převáží nad právem žalobkyně na informace, podpořeným zájmem na efektivní kontrole hospodaření státu s veřejnými prostředky. Soud rovněž seznal, že doposud poskytnuté informace ze strany žalovaného jsou dostatečné pro splnění podmínky § 12 InfZ. Lze přitom uzavřít, že správní orgány dostaly závazným názorům vyjádřeným k dané věci rozsudkem zdejšího soudu č. j. 17 A 71/2023-50 a rozsudkem NSS č. j. 10 As 312/2023-26. Vzhledem k těmto závěrům soud žalobu zamítl jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
43. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud dle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně ve věci úspěch neměla, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení, a žalovanému nevznikly žádné náklady nad rámec jeho obvyklé úřední činnosti, proto mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz v rámečku Rychlé odkazy – Úhrada soudních poplatků.

Praha 4. prosince 2024

JUDr. Jaromír Klepš
předseda senátu